

Lovforslagets §§ 1—41 (se Tillæg C. Sp. 1063) samt dets *Overgang til tredje Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Kommission, Handelsagentur og Handelsrejsende.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3587; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 2153).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Alfred Christensen): Det nedsatte Udvalg har gennemgaaet det foreliggende Lovforslag og ikke fundet Anledning til at stille Ændringsforslag. Udvalget indstiller Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—93 (se Tillæg C. Sp. 1081) og dets *Overgang til tredje Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Konsulenter i Sager vedrørende Præstegaardsbygninger.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5257).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Laursen: Det foreliggende lille Lovforslag er en Følge af den Stilling, som de to Ting indtog ved Finanslovens endelige Behandling, idet derpaa Finanslovsforslaget under Folketingets Behandling var vedtaget et Forslag, som havde det samme Formaal som dette Lovforslag, nemlig at faa ved Hjælp af nogle Bygningskonsulenter et nogenlunde ensartet Syn over Præstegaardene, dels med Hensyn

til den aarlige Vedligeholdelse og dels og særlig med Hensyn til Afleveringen fra den afgaaende til den ny ansatte Præst. Som det vil erindres, gik Forslaget paa Finansloven ud oppe i Landstinget, og Sagen endte med, at Fællesudvalget enedes om, at Forslaget sammen med et andet Forslag skulde udgaa, idet det var en Forudsætning, at det Anliggende, vi her har med at gøre, skulde ordnes ved et særligt Lovforslag, om hvilket der blev udtalt, at det skulde møde Velvillie indenfor begge Ting.

Jeg skal ikke komme dybt ind paa Sagens Historie. Det, som forelaa for Finansudvalget, og som gjorde, at Folketingets Finansudvalg gik med dertil, var en Kommissionsbetænkning, som overbeviste os om, at det i økonomisk Henseende vilde være en god Foranstaltning, om man fik et kyndigt Tilsyn til at støtte Provstesynet, om jeg maa kalde det saa ved Præstegaardenes Aflevering: det ved den afgaaende og den ankommende Præssts Deltagelse sammen med et Menighedsraadsmedlem udvidede Provstesyn. Det lykkedes denne Kommission ved sin Betænkning, og det lykkedes altsaa ogsaa den højtærede Kirkeminister, at overbevise os om, at selv om vi her stod overfor en Udgift, som er ansat til 25,000 Kr., vilde det dog være en sparsommelig Foranstaltning, idet den vilde bidrage til, at mindre Byrder end nu kom til at paahvile Præstefonden, og vi ved alle, at hvis Præstefonden ikke kan slaa til til Præsternes Lønninger og til Præstegaardenes Vedligeholdelse, vil det let medføre, at der vil komme nye Krav til Staten. Imidlertid lykkedes det ikke den højtærede Kirkeminister at overbevise det andet høje Tings Finansudvalg, og derfor har vi nu Spørgsmaalet fremme som et selvstændigt Lovforslag. Jeg tror at turde gaa ud fra, at dette Ting vil give dette Lovforslag en velvillig Behandling, og at der i det Parti, jeg er Ordfører for, selv om der ikke er Begejstring over det — det vilde vist være et noget for stærkt Udtryk —, og selv om der er forskellige Meninger om det og enkelte vilde udtale en Mening, som er noget forskellig fra den, jeg her udtaler, vil være Stemning for en velvillig Behandling, om end vi mener, at Sagen bør prøves i et Udvalg — jeg haaber ved en kortvarig Udvalgsbehandling.

Jeg skal kortelig sige, hvorfor jeg mener, at dette Lovforslag er berettiget, og hvorfor jeg hilser det med Glæde. Som det altid viser sig, at naar Folk, der har med Udgifter at gøre, kan faa lagt disse